

ĐÒ DỌC

Nơi nắng ven sông vàng chút mây
Tiễn em về phố, nước chau mày
Hàng bần xanh mướt reo reo lá
Đò ngược dòng kinh, mây chạm mây

Nơi đây lá phủ hương tôi nhớ
Là mùi lá dứa mọc bờ ao
Mùi hoa cau nở trên tóc lúa
Em bỏ lại rồi, không nhớ sao?

Tiếng đò xình xịch, xa, xa xăm
Tóc em dưới nón mềm trắng rằm
Ra đi, những sợi tơ mưới tám
Hay sợi tơ lòng của tháng năm?

Đò rời dòng kinh mùa nước nổi
Lục bình theo nước vẫn vương hoa
Mắt em dưới nón cười gửi lại
Có đủ làm vui huyện lỵ xa?